

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413010209
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413010209.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudca JUDr. Lucia Bašistová v trestnej veci obžalovaného W. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. apríla 2016 takto

r o z h o d o l :

W. J., nar. XX. XX. XXXX v I. R. C., trvale bytom I.,
C. XXX/XX, okres I. R. C., t.č. Ú. J.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 8.4.2011 v čase o 20.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne s K. N., E. Č. O. Q. J., prišli s motorovým vozidlom, ktoré viedol K. N. do obce Vrbov, okres Kežmarok, s ktorým zaparkovali na parkovisku pri hoteli Flipper nad bungalovmi, vystúpili z vozidla, prišli k radovej zástavbe 16 bungalovov, prišli k bungalovu č. 3, na ktorom zbadali otvorené vetracie okno, ktoré spoločne s Q. J. nezisteným predmetom a spôsobom vytlačili, odistili a vošli dovnútra bungalovu, pričom E. Č. stál na rohu uvedenej radovej zástavby bungalovov a dával pozor, kedy boli pri tomto konaní vyrušení hliadkou Obvodného oddelenia PZ Kežmarok, a z miesta činu ušli, čím týmto konaním spôsobili poškodením okna bungalovu spoločnosti SALMOTHERM - Invest, s.r.o., Vrbov 299, okres Kežmarok, škodu v sume 100,- eur,

t e d a

v bode 1. rozsudku

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, a spôsobil ním väčšiu škodu,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

v bode 2. rozsudku

- spoločným konaním s ďalšou osobou začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal s najmenej dvoma osobami,

č í m s p á c h a l

v bode 1. rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

v bode 2. rozsudku

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 103/2012 zo dňa 21. 11. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 11. 2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov nepodmienečne so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, ostatné výroky tohto trestného rozkazu ostávajú nedotknuté.

Podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného Radoslava Kokyho, nar. 30. 12. 1979 v Spišskej Novej Vsi, trvale bytom Smižany, Vrbová 662/10, okres Spišská Nová Ves, t.č. ÚVTOS Košice, spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Kežmarku, č. Pv 296/2010-42 zo dňa 16. 5. 2013 pre skutok v bode 1/, ktorý

m a l s p á c h a ť t a k , ž e

v čase od 20.00 hod. dňa 9. 4. 2010 do 02.00 hod. dňa 10. 4. 2010 v obci Stará Lesná prišiel k apartmánu číslo 610/2, ktorý stojí ako samostatná budova v blízkosti hotela Lesná, kde nezisteným predmetom vypáčil okno na poschodí, vošiel do priestorov apartmánu, odkiaľ následne z chodby obývacej izby odcudzil veľkú pracovnú tašku v hodnote 10,- eur, v ktorej sa nachádzali listiny, malú športovú tašku v hodnote 15,- €, v ktorej sa nachádzali náhradné kľúče od apartmánu, náhradné kľúče od OMV zn. Mitsubishi, finančnú hotovosť v sume 5.000,- eur, 7 ks DVD nosičov s hudobnými nahrávkami v hodnote 50,- eur, fotoaparát zn. Olympus v hodnote 180,- eur, nabíjačku na dobíjanie bateriek zn. Varta v hodnote 30,- eur, hard disc zn. Western 20 Gb v hodnote 40,- eur, malý hard disc zn. Seagate 80 Gb v hodnote 90,- eur, zo stola obývacej izby odcudzil hotovosť v sume 2.000,- eur, fotoaparát zn. Panasonic v hodnote 20,- eur, mobilný telefón zn. Nokia v hodnote 50,- eur a s týmto odišiel na neznáme miesto, čím takto pre majiteľa Q. C. , nar. XX. X. XXXX, bytom I. Q. XXX, spôsobil škodu krádežou v sume 1.205,- eur a spoločnosti LENMAR s.r.o., so sídlom Stará Lesná 157, okres Kežmarok, IČO: 36797880 škodu krádežou v sume 7.000,- eur a škodu poškodením okenného rámu spôsobil v sume 100,- eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, a spôsobil ním väčšiu škodu,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

č í m m a l s p á c h a ť

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

p r e t o ž e

nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného Q. O. C., R.. XX. X. XXXX, T. D. J., B.. N. XX/XX, J.. XX, N. D. I. Q. Č.. XXX, V. J. s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Kežmarku podala dňa 30.5.2013 obžalobu na obvineného W. J. pre skutky právne kvalifikované v bode 1 obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2 obžaloby ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný W. J. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný, zároveň využil svoje právo a nevypovedal. Rovnako tak využil svoje právo nevypovedať aj v rámci prípravného konania.

Okrem obžalovaného súd ku skutku v bode 1 rozsudku súd vypočul svedka poškodeného Q. C. a oboznámil sa s listinnými dôkazmi v rozsahu ako je to uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Svedok poškodený Q. C. na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a uviedol, že večer dňa 9.4.2010 prišiel do apartmánu č. 610 v Starej Lesnej, kam si vyniesol dve tašky a odišiel do Popradu. Keď sa vrátil naspäť do apartmánu asi okolo 01.00 hod. zistil, že je pootvorené okno a že mu boli odcudzené veci, následne privolal políciu. Po príchode polície šiel do hotela Lesná, kde si prezrel kamerový záznam, na ktorom videl ako dve osoby opierajú rebrík o chatu, ako vošli dovnútra a následne videl tieto osoby schádzať dole rebríkom s taškami a utekať smerom k potoku. Jednalo sa o osoby nižšieho veku, ktoré by nevedel rozpoznať. Iné osoby v okolí chaty nevidel. Krádežou mu bola odcudzená finančná hotovosť, presnú sumu uviesť nevedel, ďalej mu bol odcudzený veľký hard disk v hodnote 30,- eur, malý hard disk v hodnote 100,- eur, cestovný pas, dokumenty týkajúce sa jeho firmy. V prípravnom konaní uviedol, že mu bola odcudzená pracovná taška v hodnote 20,- eur, čierna športová taška v hodnote 15,- eur, v ktorej sa nachádzali náhradné kľúče od apartmánu, náhradné kľúče od auta Mitsubishi, finančná hotovosť v sume 5 000,- eur, v nominálnej hodnote 500,- eur, 7 ks. DVD nosičov v celkovej hodnote 90,- eur, fotoaparát zn. Olympus v hodnote 200,- eur, nabíjačka zn. Varta v hodnote 30,- eur, finančná hotovosť v sume 2 000,- eur, v nominálnej hodnote 3x500,- eur a 5x100,- eur. Poškodením okenného rámu mu vznikla škody vo výške 200,- eur. Ako poškodená strana si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1 000,- eur a náhradu škody, ktorá mu vznikla poškodením okna.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s relevantným listinným dôkazom a to zápisnicou o ohliadke miesta činu, ktorej súčasťou je aj fotodokumentácia z miesta činu, zachytávajúca okrem iného aj miesto, kde bola zaistená vecná stopa označenú ako stopa č.1 a to letná biele biele biele zn. FaF BLUE. Jedná sa o miesto na bočnej pravej strane apartmánu, v ktorom malo dôjsť ku krádeži. Zároveň boli zaistené daktyloskopické stopy č.2 na ráme poškodeného okna a daktyloskopické stopy č.3 a č.4 na parapete okna. Zaistené stopy boli predložené znalcom z odboru kriminalistiky a to Kriminalistickému a expertíznemu ústavu PZ v Košiciach za účelom preskúmania týchto zaistených stôp a vypracovania znaleckého posudku.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítal so súhlasom obžalovaného a prokurátora znalecké posudky z odboru kriminalistika, odvetvie daktyloskopia.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice, č. p.: PPZ-2148/KEU-KE-EXP-2010 dňa 7.6.2010 mal súd zistené, že na bunde označenej ako vecná stopa č.1 nebola zistená prítomnosť krvi ani vlasov. Z vnútornej strany patentov rukávov boli strihom odobraté vzorky na DNA analýzu, ktorá bola úspešná. Analýzou bola zistená prítomnosť biologického materiálu pochádzajúceho od osoby mužského pohlavia. DNA profil zistený DNA analýzou predloženej stopy č.1 bol vložený do príslušnej kategórie národnej DNA databázy, pričom bola zistená zhoda s DNA profilom osoby Radoslav Koky, nar. 30.12.1979/9350, bytom Smižany, ul. Vrbová č. 662/10, ktorá bola predložená na skúmanie so žiadosťou o opätovné vykonanie DNA analýzy a zaradenie do národnej DNA databázy zo dňa 6.3.2009 zaslanou Obvodným oddelením PZ Spišská Nová Ves, pod č. ORP-42/PP-1-2009. DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom biologického materiálu zaisteného zo stopy č.1 bola osoba, od ktorej bol odobratý porovnávací materiál označený ako „W. J., nar. XX.XX.XXXX/XXXX, bytom I., ul. C. Č.. XXX/XX“.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice, č. p.: PPZ-2148/KEU-KE-EXP-2010 dňa 14.5.2010 mal súd zistené nasledovné:

Na daktyloskopické skúmanie boli predložené 3 ks daktyloskopických stôp označených číslami 2,3,4. Skúmaním týchto stôp dospel ústav k záveru, že stopa pod č. 4 je ku skúmaniu neupotrebitelná. Upotrebitelné stopy č. 2 a č. 3 boli porovnávané s predloženými odtlačkami domácej osoby Q. C.. Pri ich porovnávaní bola zistená vzájomná zhodnosť daktyloskopickkej stopy č. 2 s odtlačkom palca domácej osoby Q. C.. Vzájomná zhodnosť s daktyloskopickkej stopy č. 3 s predloženými odtlačkami domácej osoby zistená nebola a nebola zistená vzájomná zhodnosť ani s odtlačkami kandidátov vytipovaných počítačovým systémom AFIS.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Košice, č. p.: PPZ-4163/KEU-KE-EXP-2010 dňa 27.8.2010 mal súd zistené, že daktyloskopická stopa č. 3, zaradená v zbierke neobjasnených prípadov a v databáze systému AFIS pod číslom 2148/2010 s odtlačkami podozrivej osoby W. J. nie je zhodná s odtlačkami podozrivej osoby W. J..

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu poprel a prehlásil, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Svedok poškodený Q. C. vypočutý ku skutku, ktorý sa mal odohrať v dňoch 9.4.2010 až 10.4.2010 vypovedal zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že po návrate do svojho apartmánu č. 610 v obci Vrbov v nočných hodinách zistil, že počas jeho neprítomnosti došlo ku krádeži a k odcudzeniu jeho osobných vecí. Zároveň uviedol, že po svojom návrate zistil, že je pootvorené okno. Presne špecifikoval veci, ktoré mu boli krádežou odcudzené s vyčíslením ich hodnoty. K okolnostiam, za akých došlo ku krádeži a kto tieto veci ukradol sa vyjadriť nevedel. Uviedol, že na kamerovom zázname, s ktorým bol oboznámený, videl dve jemu neznáme osoby, ktoré si opreli rebrík o chatu a ako tieto potom zliezajú dole s taškami v ruke a utekajú smerom k potoku. Tieto osoby nevedel rozpoznať. Iné osoby k danému skutku vypočuté neboli. Súd sa oboznámil so závermi znaleckého posudku, vypracované znalcom z odboru kriminalistiky - KEÚ Košice so záverom, že na predloženej vecnej stope a to bunde béžovej farby bola zaistená DNA obžalovaného W. J..

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že v čase od 20.00 hod dňa 8.4.2010 do 02.00. hod. dňa 10.4.2010 v obci Stará Lesná na apartmáne č. 610/2 mal vypáčiť okno na poschodí a vojsť dovnútra apartmánu a odtiaľ odcudziť veci bližšie špecifikované v skutkovej vete v bode 1 obžaloby a s týmito odísť na neznáme miesto a spôsobiť tak škodu krádežou v sume 7 000,-eur a poškodením okenného rámu škodu vo výške 100,- eur, teda mal spáchať prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona.

Súd vyhodnotením výpovede svedka poškodeného a ďalších dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti ustálil, že skutok sa nepochybne stal a je trestným činom, avšak vykonaným dokazovaním nebolo žiadnym z produkovaných dôkazov bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že osobou, ktorá spôsobom, ako je to uvedené v skutkovej vete v bode 1 obžaloby, odcudžila poškodenému deklarované veci, bol práve obžalovaný.

Súd v danom prípade konštatuje absenciu čo i len jedného relevantného dôkazu, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchaného skutku v bode 1 obžaloby, s výnimkou jedinej vecnej stopy a to letnej bundy s DNA obžalovaného.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že v uvedený deň došlo ku krádeži v apartmáne č. 610, Vrbov. Súd vychádzal predovšetkým z výpovede svedka poškodeného Q. C., z listinných dôkazov a to zápisnice o ohliadke miesta činu. Súd teda nemal pochybnosti o tom, že skutok sa stal, pochybnosti mal ale o tom, či skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný nevypovedal na hlavnom pojednávaní a nevypovedal ani v prípravnom konaní, preto súd vychádzal s ostatných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní. Z výpovede svedka poškodeného vyplynulo, že svedok nemá vedomosť o páchatelovi skutku, osoby z kamerového záznamu nepoznal. Jediným nepriamym dôkazom, ktorý by mohol preukazovať prítomnosť obžalovaného na mieste činu, presnejšie povedané v blízkosti miesta činu, keďže ku krádeži došlo v apartmáne č. 610/2 bola vecná stopa a to letná bunda bola zaistená na pravej bočnej strane predmetného apartmánu. Znaleckým dokazovaním bolo zistené, že na danej vecnej stope sa nachádza biologický materiál osoby mužského pohlavia. DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom tohto biologického materiálu je obžalovaný Radoslav Koky. Teda jediným a aj to nepriamym dôkazom usvedčujúcim obžalovaného zo spáchania skutku bol biologický materiál na bunde zaistenej pri apartmánovom dome, v ktorom došlo ku krádeži.

Na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, resp. ktoré vylučujú pochybnosť, že skutok mohol spáchať aj niekto iný ako obžalovaný.

V danom prípade bol teda jediným nepriamym dôkazom biologický materiál zhodný s DNA obžalovaného zaistený na bunde pri apartmáne, v ktorom došlo ku krádeži. Tento dôkaz sám o sebe bez podpory ďalších priamych, či nepriamych dôkazov nepreukazuje skutočnosť, že skutok spáchal obžalovaný. Bundu nájdenú pri apartmáne preto súd považoval len za nepriamy dôkaz pomerne vzdialený dokazovanej skutočnosti, pretože z tohto dôkazu nepochybne vyplýva len to, že išlo o bundu, ktorú mohol mať obžalovaný niekedy oblečenú, alebo s ňou mohol prísť do kontaktu, napr. ju držať v ruke, pričom tento dôkaz nepreukazuje, že obžalovaný bol na mieste činu v čase spáchania trestného činu a už vôbec nepreukazuje, že žalovaný trestnú činnosť spáchal obžalovaný. Nie je preto možné vyvodzovať vinu len z nájdenej bundy v blízkosti miesta činu. Bunda je prenosná vecná stopa, pričom miesto jej nálezu nedokazuje, že skutok spáchal obžalovaný, a nedokazuje ani to, že ju mal v čase spáchania skutku na sebe, preukazuje len tú skutočnosť, že ju niekedy mohol mať oblečenú, resp. že bol v kontakte s týmto kusom odevu, keďže bol na nej zaistený biologický materiál zhodný s jeho DNA. Zároveň nie je vylúčené ani to, že tento odev mohla mať na sebe aj iná osoba a čisto teoreticky nie je vylúčená ani tá možnosť, že predmetnú vecnú stopu tam pohodil niekto iný zámerne, teda s cieľom, aby bol podozrivý z trestnej činnosti práve obžalovaný.

Jeden nepriamy dôkaz nestačí k preukázaniu dokazovanej skutočnosti. Nepriame dôkazy na preukázanie viny obžalovaného musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba naväzujúcich nepriamych dôkazov, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú určitú skutočnosť a ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich je možné vyvodiť len jeden záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému, ktoré však vylučujú reálnu možnosť, že páchatelom trestného činu mohla byť aj iná osoby, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného. Výrok o vine nie je možné založiť len na indíciách, domienkach, či len na do určitej miery pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov nemohla spáchať iná osoba. K preukázaniu viny obžalovaného by musel mať súd k dispozícii viacero nepriamych dôkazov, nakoľko nepriamy dôkaz má svoju hodnotu len v spojení s inými dôkazmi.

V konaní pred súdom nebol teda produkován žiadny priamy dôkaz, respektíve súhrn nepriamych dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku

uvedeného v obžalobe. Súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe, ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil. Súd preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro preo“ a princípu prezumcie nevinny obžalovaného v zmysle § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom k tomu súd postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného Q. C. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj ku skutku v bode 2 obžaloby a to výsluchom svedkov a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný využil svoje právo tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je nevinný.

Svedkovia poškodení X.. K. C. O. X.. E. C. sa ku skutku bližšie vyjadriť nevedeli, na hlavnom pojednávaní vypovedali, že ako poškodená strana sa pripájajú k trestnému konaniu, náhradu škody si neuplatňujú. Poškodený Ing. Valenčík - prevádzkar spoločnosti SALMO THERM s.r.o. Vrbov po privolaní na miesto činu zistil, že došlo k poškodeniu okenného rámu, o páchateloch vedomosť nemal. O tejto skutočnosti informoval aj X.. C., ktorá zastupuje menovanú spoločnosť. Táto vypovedala, že obžalovaného nepozná, nemá vedomosť, kto sa skutku mohol dopustiť a meno páchatel'a - obžalovaného jej bolo oznámené v prípravnom konaní políciou.

Svedok Q. J. na hlavnom pojednávaní ku skutku zo dňa 8.4.2011 vypovedal, že tento spáchal on spolu s K. N. O. E. Č., bol za to aj odsúdený. Obžalovaný Radoslav Koky pri skutku nebol. V prípravnom konaní uviedol, že dňa 8.4.2011 prišiel pre neho autom E. Č. spolu s kamarátom X., ktorého on nepoznal, zoznámil ich v ten deň E. Č. a spoločne šli do Vrbova, kde prišli okolo 20.00 hod. Vozidlo zaparkovali na parkovisku pri bungalovoch. X. začal svietiť do bungalovov, následne vyskočil na parapetnú dosku a cez vetrák vošiel do jedného z nich. On zatiaľ dával pozor. Po chvíli počul výkrik „polícia, stojte“. Zľakol sa a začal utekať smerom ku kúpalisku, kde ho dobehli policajti a títo ho následne odviezli na obvodné oddelenie do Kežmarku.

Svedok K. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 8.4.2011 ho oslovil Q. J., či s ním nepôjde do Vrbova pre peniaze. Po ceste vzali E. Č. a ešte jedného Róma, meno ktorého nepozná. Tohto vysadili vo Vrbove a oni išli ďalej na parkovisko. Z auta vystúpili Q. J. a E. Č., ktorý šli smerom k bazénu. On ostal v aute, keď po piatich minútach počul výzvu polície a streľbu, zľakol sa, naštartoval a odišiel preč. V prípravnom konaní svedok vypovedal odlišne a uviedol, že dňa 8.4.2011 ho oslovil E. Č. s tým, aby šiel s ním na aute do Smižian pre kamaráta Q. J., prezývaného Tekla, ktorý im povedal, že chce vykradnúť bungalovy vo Vrbove. O 18.00 hod. vyzdvihli Q.Á. J. v Smižanoch, spolu s ním si prisadol do auta aj W. J., prezývaný Ježo. Následne šli všetci štyria do obce Vrbov, kde zaparkovali na parkovisku za hotelom Fliper s úmyslom vykradnúť bungalovy. Svedok navrhol Q. J., že bude lepšie, ak sa vrátia po zotmení a tak odišli späť do Smižian, kde zotrvali asi do 20.00 hod. a opäť šli všetci štyria do obce Vrbov. Vozidlo, ktoré šoféroval on zaparkoval na rovnakom mieste ako predtým. Z vozidla vystúpili všetci štyria a vybrali sa k bungalovom smerom od kúpaliska. Keď prišli k bungalovom, povedal ostatným, že kým budú kradnúť, on počká v aute a odišiel do auta. Asi po piatich minútach počul výkrik „polícia, stojte“, a následne aj streľbu, toho vyľakalo, naštartoval vozidlo a odišiel preč. Po 1 kilometri sa rozhodol, že sa vráti pre ostatných, na ceste zbadal len E. Č., vyzdvihol ho, ostatných už nenašiel.

Svedok E. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 8.4.2011 mu zavolať K. N., aby šli do Smižian pre Q. J. a odviezli ho do Kežmarku. Po príchode do Smižian do auta spolu s Q. J. nastúpila ešte jedna osoba, ktorú nepoznal, zároveň uviedol, že tou osobou nebol obžalovaný. Takto išli všetci štyria do Vrbova, kde sa mal Q. J. stretnúť s niekym z Bratislavy. Po príchode do Vrbova všetci vystúpili z vozidla, Q. J., K. N. a ten štvrtý šli smerom k bungalovom, nevie, čo tam robili, či vošli do bungalovov, alebo nie. Nemal vedomosť o tom, že chceli vykradnúť bungalovy. Asi po piatich minútach počul výstrely, zľakol sa a utiekol preč. Odlišne vypovedal v prípravnom konaní, kde uviedol, že niekedy v mesiaci apríl 2011 ho Q. J. pozval k sebe domov spolu K. N. O. W. J., kde im povedal, že chce vykradnúť bungalovy vo Vrbove. Do Vrbova vyrazil všetci štyria večer okolo 20.00 hod. na tom vozidle Škoda Octavia, tmavomodrej farby s českými poznávacími značkami. Zaparkovali na parkovisku pri hoteli Fliper a šli smerom k bungalovom. Po príchode k nim sa K. N. otočil a vrátil k autu. On spolu s W. J. a Q. J. preskočili zábradlie, Q. J.

začal svietiť baterkou dovnútra. Keď prišli k bungalovu, v ktorom sa svietilo, na okne bolo pootvorená vetračka, vo vnútri videli peňaženku, tašku a iné veci. Následne došiel k poslednému bungalovu, kde W. J. vyskočil na parapetnú dosku a vošiel dnu spoločne s Q. J.. Vzápätí počul výkrik „ polícia, stojte“ a strelbu, zľakol sa a utiekol preč. Utkal smerom na Levoču, kde ho po ceste vyzdvihol K. N., ktorý medzitým odišiel s autom preč.

Vzhľadom k tomu, že svedkovia Q. J., K. N. O. E. Č. vypovedali na hlavnom pojednávaní odlišne ako v prípravnom konaní, súd odstraňoval rozpory v ich výpovediach postupom podľa § 264 ods.1, ods. 2 Tr. poriadku. Keďže na hlavnom pojednávaní boli títo svedkovia vypočutí v procesnom postavení svedkov, súd odstraňoval rozpory s ich výpoveďami učenými v prípravnom konaní v rovnakom procesnom postavení. Svedkovia zotrvali na výpovediach z hlavného pojednávania. Svedok K. N. zmenu výpovede odôvodnil tým, že zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania bola vopred pripravená a on ju musel pod nátlakom policajtov podpísať, s jej obsahom nesúhlasí. Svedok E. Č.V. zmenu výpovede odôvodnil tým, že aj pri výsluchu v rámci prípravného konania hovoril pravdu, zápisnicu si neprečítal, len ju podpísal. O tom, že tou neznámou osobou, ktorá nastúpila do vozidla mal byť obžalovaný Radoslav Koky sa dozvedel až na polícii. Svedok Q. J. zmenu výpovede odôvodniť nevedel.

Svedok N. E. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 8.4.2011 vykonával s kolegom npor. I. operatívnu hliadku v obci Vrbov zameranú na zamedzenie krádeží vlámaním. Vo večerných hodinách zaznamenali pohyb pri bungalovoch pod hotelom Fliper, kde z jedného z bungalovov vybehol Lukáš Koky, ktorého následne zadržali a ktorý následne uviedol aj mená spolupáchateľov a to W. J., E. Č. O. N.. Tieto osoby boli v nasledujúcich dňoch vypočuté, kedy sa ku skutku priznali. Na mieste činu videli len Q. J.. Zhodne vypovedal svedok aj v prípravnom konaní.

Svedok L. I. ku skutku, ktorý sa mal odohrať dňa 8.4.2011 na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri výkone operatívnej služby zaznamenal vlámanie do bungalovu v rekreačnej oblasti Vrbov. V súvislosti s týmto vlámaním bol na mieste prichytený len Q. J. prezývaný Tekla, z jeho následných výsluchov bolo zistené, že na mieste činu sa mal nachádzať aj obžalovaný Radoslav Koky.

Svedkyňa Q. J. družka obžalovaného sa ku skutku, ktorý sa mal odohrať dňa 8.4.2011 vyjadriť nevedela, na tento deň si nepamätala. Uviedla, že v tom období pracoval obžalovaný na rôznych brigádach v okrese Spišská Nová Ves. Osoby menom Miroslav Polák a Eduard Koky nepozná.

Súd potom vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Trestnú činnosť obžalovaného mal súd preukázanú jednak výpoveďami svedkov poškodených, ale predovšetkým výpoveďami svedkov Q. J., K. N. O. E. Č. a v neposlednom rade aj výpoveďami svedkov N. E. O. L. I. a oboznámenými listinnými dôkazmi.

Svedkovia poškodení sa k osobe páchatela ani k okolnostiam, za akých došlo k vlámaniu do apartmánu vyjadriť nevedeli. Svojou výpoveďou potvrdili skutočnosť, že došlo k vlámaniu v bungalove č. 3 v obci Vrbov ako aj k poškodeniu okenného rámu.

Ako už súd vyššie konštatoval v danej veci boli vypočutí aj svedkovia, ktorí svojou výpoveďou potvrdzovali nevinu obžalovaného a to Q. J., K. N. a E. Č.. Súd výpovede týchto svedkov vyhodnotil ako nevierohodné a to predovšetkým na zistené rozpory medzi výpoveďami, ktoré učinili na hlavnom pojednávaní s výpoveďami v prípravnom konaní ako aj na zistené rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov navzájom. Pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach týchto svedkov všetci traja zotrvali na výpovediach, ktoré učinil na hlavnom pojednávaní, pričom zmenu výpovede nevedeli logicky odôvodniť. Rozpory sa pritom týkali podstatných okolností, za ktorých došlo k spáchaniu skutkov. Kým svedok Q. J. uvádzal na hlavnom pojednávaní, že skutku sa dopustil on spolu s E. Č. O. K. N., iné osoby pri skutku prítomné neboli, svedok K. N. vypovedal, že do Vrbova šiel spolu s Q. J., E. Č. a ešte jednou neznámou osobou, spolu boli teda štyria. Kým svedok E. Č. vypovedal, že pri bungalovoch vystúpili z vozidla všetci štyria a všetci štyria šli smerom k bungalovu, svedok K. N. uviedol, že štvrtá osoba, tú ktorú nepoznal, vystúpila z vozidla ako prvá vo Vrbove a oni šli ďalej na parkovisko. Zároveň uviedol, že po tom ako z vozidla vystúpil Q. J. O. E. Č., on ostal sedieť vo vozidle.

Vzhľadom k vyššie uvedenému mal súd za to, že tieto výpovede boli zmätočné a účelové, v snahe pomôcť obžalovanému vyhnúť s a trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok.

Oboznámením sa s listinnými dôkazmi na hlavnom pojednávaní a to rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 137/2011, zo dňa 16.2.2012, ako aj s Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 6T 137/2011 zo dňa 25.8.2011 mal súd preukázané, že svedkovia Q. J., K. N. O. E. Č. boli za prejednávajú tretnú činnosť právoplatne odsúdení, skutku sa mali dopustiť spoločne s obžalovaným W. J..

Trestnú činnosť obžalovaného mal súd preukázanú aj svedeckými výpoveďami N. E. O. L. I., ktorí v rámci operatívnej činnosti prichytili na mieste činu Q. J., ktorý následne pri výsluchu uviedol mená ostatných páchatel'ov, medzi ktorými bol aj obžalovaný. Aj keď výpovede príslušníkov polície súd vyhodnotil ako nepriamy dôkaz, keďže operatívna hliadka priamo na mieste činu neprichytila obžalovaného, súd má za to, že v spojení s inými tak priamymi ako aj nepriamymi dôkazmi, možno výpovede týchto svedkov vyhodnotiť ako dôkaz usvedčujúci obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi v rozsahu uvedom v zápisnici o hlavnom pojednávaní. Zo zápisnice z ohliadky miesta činu mal súd preukázané, že na bungalove č. 3 v obci Vrbov došlo k poškodeniu okenného rámu.

Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že sa obžalovaný dňa 8.4.2011 dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona a to spôsobom uvedeným v bode 2/ rozsudku.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým , že sa jej zmocní a spôsobí tak škodu malú a čin spácha vlámaním.

Ak páchatel' konal s úmyslom zmocniť sa cudzej veci, ale k odcudzeniu vecí nedošlo, je potrebné posúdiť konanie páchatel'a v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 Trestného zákona o pokuse, tak ako to bolo aj v prejednávanom prípade, kedy bol obžalovaný pri páchaní trestnej činnosti vyrušený hliadkou polície.

Pokusom trestného činu podľa § 14 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

O pokus v zmysle § 14 ods. 1 Trestného zákona môže ísť len vo vzťahu k úmyselnému trestnému činu, pričom už samotné konanie tvoriace pokus má úmyselný charakter. Páchatel' si totiž musí zámerne a cieľavedome počínať tak, aby spôsobil zamýšľaný následok, alebo jeho vznik musí predpokladať aspoň ako možný. Úmysel pri pokuse trestného činu teda musí zahrňovať predovšetkým páchatel'ovu skutočnú vôľu dokonat' určitý trestný čin.

Súd v danom prípade mal za to, že boli naplnené znaky pokusu prečinu krádeže, spočívajúce v tom, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, vošiel teda do apartmánu cez okno a tohto sa dopustil v úmysle zmocniť sa cudzej veci, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, pretože bol pri čine vyrušený hliadkou polície. Súd pri tom vychádzal z výpovedi svedkov poškodených, z výpovede svedkov ako členov operatívnej hliadky a v neposlednom rade aj z výpovede svedkov - už odsúdených spolupáchatel'ov.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný tým že neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal s najmenej dvoma osobami dopustil aj prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c / Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlija iného alebo tam neoprávnene zotrvá a čin spácha s najmenej dvoma osobami.

Objektom tohto trestného činu je nedotknuteľnosť obydlia. Do obydlia nemožno vstúpiť bez súhlasu toho, kto tam býva. Pojem obydlie zahŕňa všetky priestory, ktoré osoba, o práve ktorej ide, oprávnené užíva, napr. dom, byt.... Za dom sa považuje nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, teda aj uzavretý dvor, záhradu, povalu. Vniknutím sa rozumie nežiaduce vojdienie do obydlia bez oprávnenia. Neoprávneným zotrvaním treba rozumieť prípady, kedy sa páchatel dostane oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa musí byť prejavená výslovne alebo konkludentne.

Vykonaným dokazovaním mal súd dostatočne preukázané, že obžalovaný dňa 8.4.2011 vnikol do bungalovu č. 3 v obci Vrbov, vlastníkom ktorého bol spoločnosť SALMO-THERM s.r.o. Vrbov 299, a to bez jej predchádzajúceho súhlasu alebo povolenia, teda vnikol neoprávnené a skutku sa dopustil spolu s E. Č. a Q. J..

Obžalovaný svojím konaním tým, že v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona neoprávnené vnikol do obydlia iného spolu s najmenej dvomi osobami, dopustil sa prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný tým, že v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu prečinu, ktorého sa dopustil v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal vlámaním, avšak k dokonaniu prečinu nedošlo, sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z miesta trvalého pobytu je obžalovaný charakterizovaný všeobecne. Obžalovaný bol doposiaľ priestupkovo riešený trikrát, naposledy v roku 2011 pre priestupok proti majetku. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že doteraz bol 13 krát súdne trestaný. Vzhľadom na uvedené odsúdenia možno pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného konštatovať, že ide o páchatel, ktorý sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to takmer vo všetkých prípadoch majetkovej trestnej činnosti. Naposledy bol odsúdený za prečin krádeže a iné rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T 64/2015 zo dňa 20.11.2015, právoplatným dňa 25.2.2016 na trest odňatia slobody v trvaní dva roky a šesť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd sa oboznámil aj s rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 103/2012, zo dňa 21.11.2012, právoplatného toho istého dňa, ktorým bol obžalovaný Radoslav Koky uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonaný dňa 11.7.2014

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, predchádzajúcu kriminálnu minulosť, jeho pomery a možnosť nápravy a uložil obžalovanému W. J. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 103/2012, právoplatným dňa 21.11.2012, ktorým bol uložený obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V tomto prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, boli však zistené dve priťažujúce okolnosti a to spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) a predchádzajúce odsúdenie obžalovaného (§ 37 písm. m/ Tr. zákona) Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, kedy sa pri prevahe priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Zákonom stanovená trestná sadzba pri najprísnejšom zo spáchaných trestných činov a to prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona je jeden až päť rokov. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 28 mesiacov. Keďže obžalovaný spáchal trestné činy v prejednávanej veci dňa 8.4.2011, teda skôr ako bol v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, sp. zn. 6T 103/2012 vyhlásený odsudzujúci rozsudok,

tento bol vyhlásený dňa 21.11.2012, súd postupoval pri ukladaní trestu v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste v uvedenej veci.

Súd mal za to, že v danom prípade postačí na nápravu páchatela a ochranu spoločnosti uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, a spôsobil ním väčšiu škodu,
- neoprávnene vnikol do obydľia iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.